

Komünist partisi üzerine Epoch Times yorumları - Bölüm 3

Çin Komünist Partisinin Zalimce Yönetimine Dair

Giriş

Zalimlik ve zulümden bahsedildiğinde Çinlilerin çoğunun aklına ilk olarak, saray maiyetinin felsefe kitaplarını yakan ve Konfüçyüsçü bilim adamlarını canlı canlı yakan Qin Hanedanlığının ilk imparatoru zalim Qin Shi Huang gelmektedir(259 – 210 M.Ö). Qin Shi Huang'ın insanlara kötü muamele etmesi “cennet altındaki tüm kaynaklar ile iktidarını desteklemek” politikasından gelmektedir. [1] Bu politikanın dört esas dayanağı vardır: aşırı ağır vergiler; kendini yüceltme projeleri için insan iş gücünü harcama; sert kanunlar altında zalimce işkence, hatta suçlunun aile fertlerini ve komşularını cezalandırma; kitapları hatta bilim adamlarını canlı canlı yakma yoluyla hür düşünce ve ifade yollarını tıkayarak insanların beyinlerini kontrol etmek. Qin Shi Huang'ın hükümlerinde Çin'in nüfusu yaklaşık 10 milyondur; Qin'nin sarayı zorunlu işçilik yapmaları için 2 milyon kişiyi mecburi hizmete aldı. Qin Shi Huang sert kanunlarını entellektüel çevrelere de uyguladı, büyük boyutlarda düşünce özgürlüğünü yasakladı. İktidarı sırasında hükümeti eleştiren binlerce Konfüçyüs düşüncesindeki bilim adamı ve memur öldürüldü.

Bugün Çin Komünist Partisinin(ÇKP) şiddet uygulamaları ve istismarları zalim Qin Hanedanlığından bile daha fazladır. ÇKP'nin felsefesi “kavga”dır ve ÇKP'nin iktidarı hem Çin içinde hem de diğer uluslara karşı bir dizi “sınıf kavgaları”, “takip edilecek yol kavgaları” ve ideolojik kavgalar” üzerine inşa edilmiştir. Çin Halk Cumhuriyeti (ÇHC)'nin ilk ÇKP lideri Mao Zedong,, “İmparator Qin Shi Huang neyle övünüyor? O sadece 460 Konfüçyüs bilim adamını öldürdü, fakat biz ise 46,000 entellektüel öldürdük. Diktatörlüğü imparator Qin Shi Huang gibi uyguladığımız için bizi suçlayanlar var ve biz bunun hepsini itiraf ediyoruz. Gerçeğe uygundur. Ne yazık ki bize yeterince itibar etmediler, bundan dolayı biz buna katkıda bulduk.” diyerek bunu açıkça ortaya koydu. [2]

ÇKP yönetimi altında Çin'in çetin geçen 55 yılına bir bakalım. “Sınıf kavgası” kuruluş felsefesi olan ÇKP, iktidarı eline geçirdikten sonra sınıf soykırımı yapmak için gayretlerini hiç esirgemedi ve şiddet içeren bir ihtilal ile terör hükümlerini elde etti. Komünist teorisinin dışındaki inançları baskı altında tutmak için öldürme ve beyin yıkama yan yana kullanılmıştır. ÇKP kendini yanılmaz ve tanrı gibi göstermek için olay üzerine olay meydana getirdi. Sınıf kavgası teorilerinden ve zalim ihtilali takiben ÇKP muhalifleri ve karşıt sosyal sınıfları tasfiye etmeye, şiddet ve aldatma taktikleri kullanarak bütün Çin halkını zalim iktidarının baş eğen hizmetkarları olması için zorlamaya çalıştı.

I. Arazi Reformu—Toprak Ağaları Sınıfının Bertaraf Edilmesi

Komünist Çin'in kuruluşundan sadece üç ay sonra ÇKP ulusal arazi reform programının esaslarından biri olarak toprak ağaları sınıfının kaldırılması için çağrıda bulundu. Partinin sloganı olan “toprak işçisine arazi”, arazisi olmayan köylülerin çıkarlarına hitap etti, ne şekilde olursa olsun toprak sahipleri ile mücadeleyi ve bu yöndeki hareketlerinin ahlaki sonuçlarını göz ardı etmeleri teşvik edildi. Arazi reformu kampanyası toprak ağası sınıfının ortadan kaldırılmasını açıkça şart koştu ve kırsal nüfusu farklı sosyal kategorilere ayırdı.

Kırsal kesimde yaşayan yirmi milyon insan “toprak ağaları,zengin köylüler, muhalefet edenler veya kötü unsurlar”olarak adlandırıldı. Bu yeni dışlanan kesim ayrımcılık, aşağılanma ve sivil haklarından mahrumiyet ile karşı karşıya kaldı. Arazi reformu kampanyası uzak bölgelere ve etnik azınlık köylerine ulaştıkça ÇKP’nin organizasyonları da süratle genişledi. Kasaba parti komiteleri ve köy parti birimleri tüm Çin’de yayıldı. Yerel birimler ÇKP merkez komitesinden talimatları iletmek için aracılık yaptılar ve toprak ağalarına karşı başkaldırımları için köylüleri teşvik ederek, sınıf kavgasının en ön safında yer aldılar. Bu hareket sırasında yaklaşık 100,000 toprak ağası öldü. Bazı bölgelerde ÇKP ve köylüler toprak ağası sınıfını tamamen silmek için kadın erkek demeden yaşa bakmaksızın toprak ağalarının ailelerinin tümünü öldürdüler.

Aynı zamanda ÇKP “Başkan Mao halkın büyük kurtarıcısıdır” ve “sadece ÇKP Çin’i kurtarabilir” diyerek propogandanın ilk dalgasını başlattı. Arazi reformu sırasında topraksız çiftçiler ÇKP’nin çalışmadan karşılığını alma, hangi yolla olursa olsun hırsızlık politikası sayesinde istediklerini elde ettiler. Zavallı köylüler hayatlarındaki iyileşme için ÇKP’ne inandılar ve partinin insanların çıkarına çalıştığı propogandasını böylece kabul ettiler.

Yeni kazanılmış arazilerin sahipleri için “Toprak işçisine arazi” sloganının iyi günleri kısa sürdü. İki sene içinde ÇKP çiftçilere karşılıklı yardımlaşma grupları, esas kooperatifler, ileri kooperatifler ve halkın ortak kullanım alanları gibi bazı uygulamaları empoze etti. “Bağlı ayaklı kadınlar”-yani yavaş hareket edenler-eleştiri sloganını kullanarak ÇKP yıllarca köylüleri sosyalizme süratle geçmeye zorladı. Hububat, pamuk ve yağ ulusal çapta birleştirilmiş satın alma sistemine geçirildiğinden esas tarım ürünleri pazarda alıp satılamıyordu. İlave olarak, ÇKP ikamet kayıt sistemini tesis etti ve köylülere iş veya ikamet bulmak için şehirlere gitmeyi yasakladı. Kırsal kesimde oturma kaydı olanların devlet tarafından işletilen dükkanlardan hububat almalarına izin verilmedi ve çocuklarının şehirlerde eğitim görmeleri yasaklandı. Köylülerin çocukları sadece köylü olabilirdi ve böylece 1950’lerin ilk yıllarda kırsal kesimde oturan 360 milyon insanı ikinci sınıf vatandaş durumuna getirdiler.

1978’den başlayarak kollektif sistemden evden çalışma kontrat sistemine geçildikten sonra ilk beş senede 900 milyon köylü arasından bazıları daha iyi duruma geldi, gelirleri biraz olsun arttı ve sosyal statüleri de gelişti. Ancak, endüstriyel malları tarım ürünlerine göre tercih edilen duruma getiren fiyat politikasından dolayı bu küçük fayda da hemen yok oldu ve köylüler tekrar fakirlik içine düştüler. Şehir ve kırsal nüfus arasındaki gelir farkı çok arttı ve ekonomik kutuplaşma genişlemeye devam etti. Kırsal alanlarda yeni toprak ağaları ve zengin köylüler ortaya çıktı. Xinhua Haber Ajansı, ÇKP sözcüsünden alınan veriler 1997 yılından beri esas hububat üretim bölgelerindeki hasılatın ve kırsal evlerin çoğundaki gelirin durma noktasında olduğu, hatta bazı durumlarda azaldığını göstermektedir. Diğer bir deyişle, köylülerin tarımsal üretimden elde ettikleri kazanç gerçekte artmadı. Şehir kazançlarının kırsal kesim kazançlarına oranı ise 1980 ortalarında 1.8’e 1 iken bugün bu oran 3.1’e 1 olmuştur.

II. Sanayi ve Ticarete Reformlar—Kapitalist Sınıfın Ortadan Kaldırılması

ÇKP’nin elimine etmek istediği diğer bir sınıf ise şehirlerde ve kırsal kasabalarda sermayeyi elinde tutan ulusal burjuvaydı. Çin’in sanayisini ve ticaretini reform ederken, ÇKP kapitalist sınıfın ve işçi sınıfının yapısal olarak birbirinden farklı olduğunu iddia ediyordu: birincisi

sömüren sınıftı ikincisi ise sömürmeyen ve sömürüye karşı olan sınıftı. Bu mantığa göre kapitalist sınıf sömürmek için doğmuştu ve mahvolana kadar böyle hareket etmekten kendini alamazdı; sadece ortadan kaldırılabilirdi, reform edilemezdi. Bu varsayımlar altında ÇKP kapitalistleri ve ticaret adamlarını dönüştürmek için cinayetleri ve beyin yıkamayı kullandı. ÇKP kendini kanıtlamış olan itaat edenleri destekleme ve aynı fikirde olmayanları mahvetme metodunu kullandı. Eğer varlıklarınızı devlete devretmişseniz ve ÇKP'ni desteklemişseniz halkın arasında sadece çok küçük bir problem olarak düşünülüyordunuz. Fakat diğer taraftan ÇKP'nin politikalarını benimsemiyor veya şikayet ediyorsanız bir muhalif olarak adlandırılıyordunuz ve ÇKP'nin ejderha tarzı diktatörlüğünün hedefi oluyordunuz.

Bu reformlar sırasında var olan terör iktidarında kapitalistler ve iş sahiplerinin hepsi varlıklarını devlete devrettiler. Bir çoğu bu utanılacak duruma dayanamadı ve intihar etti. O zamanlar Shanghai belediye başkanı olan Chen Yi binaların tepesinden o gün kendilerini atarak intihar eden kapitalist sayısına atıfta bulunarak “Bugün kaç adet paraşüt birliği var?” diye her gün sordu. Birkaç sene içinde ÇKP, Çin'deki özel mülkiyetleri tamamen ortadan kaldırdı.

Arazi ve sanayi reformu programlarını yerine getirirken ÇKP, Çin halkını cezalandıran bir çok yoğun harekete başladı. Bu hareketler şunları kapsadı: “karşı ihtilalcilerin” bastırılması, Gao Gang ve Rao Shushi tarafından öncülüğü yapılan anti-ÇKP'nin temizlenmesi ve Hu Feng'in [3] “karşı ihtilalci” grubuna, Üç Anti Kampanya, Beş Anti Kampanya'ya soruşturma ve karşı ihtilalcilerin yine temizlenmesi. ÇKP bu hareketleri sayısız masum insanı hedef almak ve zalimce cezalandırmak için kullandı. Her politik harekette ÇKP hükümet kaynaklarındaki kontrolünü Partinin komiteleri, bölümleri ve alt bölümleri ile birlikte tam olarak kullandı. Üç parti üyesi bir küçük mücadele ekibi kurarak köylere ve civar yerlere sızdılar. Bu mücadele ekipleri her zaman hazır vaziyetliydi ve her taşı kaldırarak araştırma yaptılar. ÇKP'nin savaş yıllarındaki “Ordu içine yerleştirilen parti bölümleri”nin ağından miras kalan bu yerleşmiş Parti kontrol ağı daha sonraki politik hareketlerde de önemli rol oynamıştır.

III. Dinlere ve Dini Gruplara Baskı

Çin Halk Cumhuriyetinin kurulmasından sonra dinin zalimce baskı altına alınması ve kökten gelen dini grupların tamamen yasaklanması konusunda ÇKP başka bir zalimce kıyımı yerine getirdi. 1950 yılında ÇKP resmi olmayan dini inançları ve gizli toplulukları yasaklaması için yerel yönetimlere talimat verdi. ÇKP bu “feodal” yer altı gruplarının toprak ağalarının, zengin çiftçilerin, muhaliflerin ve KMT'nin özel ajanlarının elinde sadece bir alet gibi kullanıldığını belirtti. Ulusal çaptaki bu baskı altına alma durumunda dini grupların üyelerini ortaya çıkarmak ve cezalandırmak için hükümet güvendiği sınıfları seferber etti. Farklı seviyelerdeki yönetimler Hristiyan, Katolik, Taoist (bilhassa I-Kuan Tao inananları) ve Budist toplulukları olan “batıl grupları” yasaklamak için direkt olarak gayret gösterdiler. Bunu yerine getirmemek çok sert cezalara maruz kalmak demektir. 1951 yılında hükümet resmi tüzük çıkartarak resmi olmayan dini gruplarda faaliyetlerini sürdürenlerin ömür boyu hapis veya ölüm cezası ile karşılanacakları tehdidinde bulundu.

Bu hareket çok fazla sayıda iyi kalpli ve kanuna saygılı, tanrıya inanan insanı cezalandırdı. Tam olmayan istatistikler ÇKP'nin 1950'li yıllarda bazıları öldürülmüş olan en aşağı üç milyon dini inançlı kişinin ve yer altı grubu üyesinin cezalandırıldığını ifade etmektedir. ÇKP

ülke çapında her evi aradı ve oturanları sorguya çekti, hatta Çin köylülerinin geleneksel olarak taptıkları Mutfak Tanrısının heykellerini bile parçaladılar. Bu yapılanlar ÇKP'nin komünist ideolojinin tek meşru ideoloji ve tek meşru inanç olduğu mesajını kuvvetlendirdi. "Vatansever" inananlar kavramı ortaya çıktı. Devlet anayasası sadece "vatansever" inananları korudu. Gerçek şuydu, bir kimse hangi dine inanırsa inansın sadece bir kriter vardı: ÇKP'nin talimatlarını takip etmek zorundaydınız ve ÇKP'nin tüm dinlerin üstünde olduğunu kabul etmek durumundaydınız. Eğer Hristiyan iseniz ÇKP Hristiyan tanrının tanrısıydı. Eğer Budistseniz ÇKP Ana Buda'nın Ana Budasıydı. Müslümanlar arasında ÇKP Allahın Allahıydı. Tibet Budizmin de Yaşayan Buda'ya gelince, ÇKP araya girer ve Yaşayan Buda'nın kim olacağını kendisi seçerdi. ÇKP'nin ne söylemen ve ne yapman konusunda talep ettiği dışında ÇKP sana başka bir seçenek bırakmadı. Tüm inananlar kendi inançlarını sadece isim olarak muhafaza edip ÇKP'nin amaçlarını yerine getirmeye zorlandılar. Bunu yapmamak ÇKP'nin diktatörlüğüne ve cezalandırmasına hedef olmanız demektir.

22 Şubat 2002 tarihli Humanity and Human Rights (İnsanlık ve İnsan Hakları) internet dergisinin raporuna göre yirmi bin Hristiyan, Çin'in 22 bölgesindeki 207 şehirde bulunan ev kiliselerinde ibadet eden 560,000 Hristiyan arasında bir araştırma yaptı. Araştırma ev kilisesine katılanlar arasında 130,000 kişinin hükümetin gözetimi altında olduğunu tespit etti. How the Chinese Communist Party Persecuted Christians (1958) (Çin Komünist Partisi Hristiyanları Nasıl Cezalandırdı) adlı kitap 1957 yılı itibarıyla ÇKP'nin 11,000'den fazla dinine bağlı kişiyi öldürdüğünü ve çok daha fazla insanı keyfi olarak hapse attığını ve zorla paralarını aldığını belirtmekte.

ÇKP, toprak ağaları sınıfını ve kapitalist sınıfı ortadan kaldırıp, oldukça fazla sayıda Tanrı'ya inanan ve kanuna saygılı insanı cezalandırarak, Komünizmin Çin'in herkese yol gösteren dini olması yolunu açtı.

IV. Sağ Karşıtı Hareket—Ulusal Çapta Beyin Yıkama

1956 yılında bir grup Macar entellektüel Macar hükümetini eleştiren münazaralar ve forumlar düzenleyen Petofi Circle'ı oluşturdu. Grup Macaristan'da Sovyet askerleri tarafından püskürtülen ulusal bir ihtilalin ilk fitilini ateşledi. Mao Zedong bu "Macar Olayını" bir ders olarak aldı. 1957 senesinde Mao, ÇKP'nin kendisini yenilemesi için Çin entellektüellerine ve diğer insanlara çağrıda bulundu. Kısaca "Yüz Çiçek Hareketi" diye bilinen bu hareket "bırak yüz çiçek açsın ve yüz düşünce mücadele etsin" sloganını takip etti. Mao'nun amacı insanlar arasındaki "Parti karşıtı unsurları" yok etmektir. Mao Zedong 1957 yılında bölgesel Parti başkanlarına yazdığı mektubunda, düşünce hürriyeti ve ÇKP'ni yenileme adına fikirlerini serbestçe ifade etmelerine izin vererek "yılanları deliğinden çıkartma" niyetinden bahsetti.

Zamanında sloganlar insanları özgürce konuşmaya teşvik etti ve karşılığında misilleme yapılmayacağı sözü verildi – Parti "domuz kuyruklarını çekmeyecek, sopalarla vurmuyacak, şapka vermeyecek veya sonbahardan sonra hesapları görmeyecek" anlamında, parti hata bulmayacak, saldırıda bulunmayacak, insanları etiketlendirmeyecek ve karşı koymak için bahane aramayacaktı. Fakat kısa zaman içinde ÇKP "sağ karşıtı" hareket başlattı, konuşmaya cesaret eden 540,000 kişiyi "sağcı" olarak beyan etti. Bunların arasında 270,000 kişi işini kaybetti ve 230,000 kişi de "ılımlı sağcı" veya "anti-ÇKP, anti sosyalist" olarak etiketlendirildi. Daha sonraları bazıları ÇKP'nin cezalandırma politikası stratejisini dört birime ayırdı: Yılanları deliğinden çıkartmak; suçları uydurmak, aniden saldırıya geçmek ve

tek bir suçlama ile cezalandırma; insanları kurtarma adına zalimce saldırmak; kendini eleştirmeye zorlama ve en sert ithamlarda bulunmak.

Ülkenin en ücra köşelerine yaklaşık 30 yıldır bir çok sağcının ve komünist karşıtlarının sürgün edilmelerine sebep olan “muhalif konuşmalar” ne idi? Zamanında genel ve yoğun saldırıların hedefi olan “üç esas muhalif teori” Luo Longji, Zhang Bojun ve Chu Anping tarafından yapılan birkaç konuşmadan ibaretti. Önerdiklerine ve tavsiye ettiklerine yakından bakıldığında ise isteklerinin masum olduğu görülmektedir.

Luo, “Üç Anti Kampanya” ve “Beş Anti Kampanya”dan sapmaları ve muhalifleri tasfiye hareketini araştırmak için ÇKP ve değişik “demokratik” partilerden bir ortak komisyon kurulmasını önerdi. Devlet Konseyi kendisinin gözlemleri ve yorumları için Politik Danışma Komitesine ve Halk Kongresine sıkça bir şeyler sundu ve Zhang, Politik Danışma Komitesinin ve Halk Kongresinin karar yapma işlemi içine dahil edilmesini tavsiye etti.

ÇKP üyesi olmayanların da iyi fikirlere, haysiyet ve sorumluluk duygusuna sahip olduğundan Chu, ÇKP üyelerinin ülke çapındaki büyük küçük her çalışma ünitesinin başı, hatta her çalışma ünitesi altındaki ekiplerin de başı olarak atanmasının hiçbir gereği olmadığını önerdi. Aynı zamanda önemli önemsiz herşeyin, ÇKP üyelerinin tavsiye ettikleri şekilde yapılmasının gereği yoktu. Üçü de ÇKP’nin yolunda gitme isteğini ifade ettiler ve hiçbiri tavsiyelerinde yazar Lu Xun’un [4] ünlü sözüyle beyan edilen sınırları aşmadı “Efendim, kıyafetiniz kirlenmiş. Lütfen çıkartın ve ben sizin için onu yıkayım.” Lu Xun gibi bu “sağcılar” da baş eğme, uysallık ve saygı ifadelerinde bulundular.

Lanetlenmiş “sağcıların” hiçbiri ÇKP’nin iktidardan düşürülmesini önermedi; bütün teklif ettikleri yapıcı eleştiriydi. Buna rağmen tam bu önerilerden dolayı binlerce insan hürriyetini kaybetti ve milyonlarca aile çile çekti. Bunların arkasından gelen “ÇKP’nin sırdaşı olmak”, sert yanlısı olanları bulup çıkartmak, yeni “Üç Anti Kampanya”, ağır işçilik yapmak üzere entellektüelleri kırsal alana yollamak ve ilk defa gözden kaçan sağcılar yakalamak gibi daha fazla hareket idi. İş yerinin lideri ve bilhassa parti sekreteri ile anlaşmazlığı bulunan kişiler anti-ÇKP olarak adlandırılırdı. ÇKP onları sürekli eleştiriye tabii tutar veya zorunlu yeniden eğitim için işçi kamplarına yollardı. Parti bazen tüm aileleri kırsal alanlara yeniden yerleştirir, çocuklarının okula gitmelerine veya orduya katılmalarına engel olurdu. Şehirlerde veya kasabalarda iş başvurusu da yapamazlardı. Aileler iş güvencesini ve kamu sağlık yararlarını kaybederlerdi. Köylü sınıfının en düşük mensupları olur, hatta ikinci sınıf vatandaşlar arasında bile toplumdan atılmış muamelesi görürlerdi.

Entellektüellerin cezalandırılmasından sonra bazı bilim adamları iki yüzlü kişilik geliştirdiler. Yakından “Kırmızı Güneşi” takip ettiler ve ÇKP’nin istediği şeyleri yapan veya söyleyen ÇKP’nin “atanmış entellektüelleri oldular”. Diğerleri soğuk davrandılar ve kendilerini politik meselelerden uzak tuttular. Millete karşı geleneksel olarak kuvvetli sorumluluk duygusuna sahip Çin entellektüelleri o zamandan beri susturulmuşlardır.

V. İleriye Doğru Büyük Sıçrama—Halkın Sadakatini Ölçmek İçin Yalanların Yaratılması

Anti-Sağ Hareketinden sonra Çin gerçeklerden korkar oldu. Herkes uydurma kelimeleri dinlemek, yalan hikayeler anlatmak, uydurma masallar ortaya atmak, yalanlar ve dedikodular

vasıtasıyla gerçeklerden kaçınmak ve onları ört bas etmek için birleşti. İleriye doğru büyük sıçrama yalancılık konusunda ulusal boyutta kollektif bir uygulamaydı. ÇKP'nin kötü yönetimi altında ülkenin tüm insanları bir çok saçma şeyler yaptılar. Hem yalan söyleyenler hem de yalan söylenenler aldatıldı. Bu yalanlar ve saçma faaliyetlerin kampanyasında ÇKP şiddet içeren, kötü enerjisini Çin halkının ruhani dünyasına yerleştirdi. O zamanlar bir çok insan “İleriye Doğru Büyük Sıçrama”yı yücelten şarkılar söyledi, “Ben Yeşim İmparatorum ve ben Ejderha Kralım. Üç dağın ve beş vadinin kenara çekilmesini emrediyorum, bakın ben geliyorum!” [5] “Hektar başına 75,000kg hububat üretimi elde etmek”, “çelik üretimini iki katına çıkarmak” ve İngiltere’yi 10 sene ve Birleşik Devletleri 15 sene içinde geçmek” gibi politikalar senelerce tekrar edildi. Bu politikalar milyonlarca insanı öldüren ulusal çapta acıya ve açlığa sebep oldu.

1959 yılında Lushan’da yapılan ÇKP Merkez Komitesinin sekizinci kurul toplantısı sırasında katılımcılar arasındaki General Peng Dehuai’nin [6] Kim İleriye Doğru Büyük Sıçramanın Mao Zedong tarafından başlatıldığı görüşünü kabul etmeyerek aptallık yapıyor? Mao’nun politikasını desteklemek yada sadakat ile ihanet, yaşam ile ölüm arasındaki çizgiyi çizememek arasında kalınabilirdi. Çin tarihindeki bir hikayede Zhao Gao [7] bir geyiğin at olduğunu söylediğinde geyik ile at arasındaki farkı biliyordu, fakat kamu nabzını kontrol etmek, münakaşaları susturmak ve kendi iktidarını genişletmek için amaçlı olarak geyiğe at dedi. Lushan Kurulunun sonucu Peng Dehuai’nin bile kendini merkezi hükümetten tasfiye etmesi için bir karara zorla imza atmasıydı. Benzer şekilde, Kültür İhtilalinin sonraki yıllarında Deng Xiaoping onu bulunduğu mevkilerden çıkartmak için hükümet kararına asla itiraz etmeyeceğine dair söz vermesine zorlamıştı.

Toplum dünyayı anlamak ve ufuklarını genişletmek için geçmiş tecrübelerle dayanır. Ancak ÇKP insanlardan tarihsel tecrübe ve derslerden öğrenme fırsatını çekip aldı. Medyanın resmi olarak sansür edilmesi sadece insanların iyi ile kötüyü ayırt edebilme kapasitesini daha da düşürdü. Her politik hareketten sonra genç nesillere sadece Partinin yüceltme hikayeleri verildi, fakat daha yaşlı nesillerin vakıf insanların analizleri, idealleri ve tecrübelerinden mahrum bırakıldılar. Bunun sonucu olarak, tarihi anlamak ve yeni olaylara karar verebilmek için dayanak olarak insanlar sadece dağınık bilgilere sahipler, kendilerini doğru olarak görürken aslında gerçeklerden binlerce mil sapmış durumdadılar. Böylece ÇKP’nin insanları cahil bırakma politikası tamamen yerine getirildi.

VI. Kültür Devrimi—Kötü Tahakküm İle Dünyanın Altı Üstüne Getirildi

Kültür Devrimi tüm Çin’e nüfuz ederek komünist hayal tarafından ortaya konan bir grand performanstı. 1966 yılında yeni bir şiddet dalgası Çin karasına geldi ve kontrol edilemez bir kıızıl terör dağları salladı ve nehirlere dondurdu. Yazar Qin Mu Kültür Devrimini böyle kasvetli bir şekilde anlattı:

Gerçekten benzeri görülmemiş bir felaketti: [ÇKP] [hedef] aile üyelerinden biri ile yakınlığından dolayı milyonları hapse attı, milyonlarca fazlasının da hayatlarını sona erdirdi, aileleri parçaladı, çocukları serseri ve potansiyel suçlu haline getirdi, kitapları yaktı, tarihi binaları yıktı ve entellektüellerin tarihi mezarlıklarını parçaladı, devrim adına bir çok suçlar işledi.

Kültür Devrimi sırasında Çin’deki doğal olmayan ölümler tutucu rakamlarla 7.73 milyondur.

İnsanlar yanılıyla Kültür Devrimi sırasında şiddetin ve katliamın daha çok isyan hareketleri sırasında olduğunu ve öldürmeleri Kızıl muhafızların ve isyancıların yaptığını düşünür. Ancak resmi olarak basılan binlerce Çin bölgesel yıllıkları göstermektedir ki, Kültür Devrimi sırasında doğal olmayan ölümlerin en çok olduğu zaman Kızıl Muhafızların hükümet kuruluşlarının çoğunu kontrol ettiği 1966 senesi veya isyancıların silahlı farklı gruplarla savaştığı 1967 senesi değil, Mao'nun bütün ülkeyi kontrol altına aldığı 1968 senesidir. Bu adı kötüye çıkmış durumlarda katiller genellikle ordu subayları ve askerleri, silahlı militan grupları ve hükümetin her seviyedeki ÇKP üyeleri idi.

Aşağıdaki örnekler Kültür Devrimi sırasındaki şiddetin, ÇKP ve bölgesel hükümetin politikası olduğunu Kızıl muhafızların aşırı davranışları olmadığını göstermektedir. ÇKP, parti liderleri ve hükümet memurlarının şiddet olaylarındaki direk kışkırtmalarını ve karışmalarını kamufle etmiştir.

Ağustos 1966'da Kızıl muhafızlar geçmişte "toprak ağaları, zengin çiftçiler, kötü unsurlar ve sağcılar" olarak sınıflandırılmış Pekin sakinlerini şehirden attı ve onları kırsal alanlara gitmeye zorladı. Tam olmayan resmi istatistikler 33,695 evin arandığını ve 85,196 Pekin sakininin şehirden uzaklaştırıldığını ve ailelerinin ilk geldikleri yere geri yollandıklarını göstermektedir. Bütün ülkedeki Kızıl muhafızlar aynı şekilde şehirlerde oturan 400,000'den fazla insanı kırsal bölgelere gitmeye zorladılar. Aileleri toprak ağaları olmuş yüksek mevkideki memurlar bile kırsal bölgeye sürgün ile karşı karşıya kaldılar.

Aslında ÇKP şehirden atma kampanyasını Kültür Devrimi başlamadan önce planladı. Daha önceki Pekin Belediye Başkanı Peng Zhen, Pekin şehrinde oturanların ideolojik olarak "cam paneller ve kristaller" kadar saf olması gerektiğini yani kötü sınıflı geçmişi olan bütün oturanların şehirden atılacağını beyan etmişti. Mayıs 1966'da Mao "baş şehri korumak" için emrindekilere talimat verdi. Ye Jianying, Yang Chengwu ve Xie Fuzhi liderliğinde bir baş şehir çalışma ekibi kuruldu. Bu ekibin görevlerinden biri kötü sınıf geçmişi olan Pekin oturanlarını atmak için polisi kullanmaktı.

Bu tarih olaylara neden hükümet ve polis departmanının müdahale etmediğini, fakat evleri aramada ve Pekin oturanlarının yüzde ikisinden fazlasını şehirden uzaklaştırmada Kızıl Muhafızları desteklediğini açıklamaya yardımcı olmaktadır. Kamu Güvenliği Bakanı olan Xie Fuzhi'nin polise Kızıl muhafızların faaliyetlerine müdahale etmek için değil, onlara tavsiye ve bilgi sağlamak için ihtiyacı vardı. Kızıl Muhafızlar Parti tarafından planlanmış bir hareketi yerine getirmek için kullanıldı ve 1966 sonunda bu Kızıl muhafızlar ÇKP tarafından terkedildi. Bir çoğu ihtilal karşıtları olarak vasıflandırıldı ve hapse atıldı, geri kalanlar ise işçilik yapmak ve düşüncelerini yenilemek üzere diğer şehir gençleriyle birlikte kırsal alana yollandı. Şehir oturanlarının atılmasına öncülük eden Batı Kasaba Kızıl Muhafızları, ÇKP liderlerinin "ilgili" rehberliği altında kuruldu. Yine bu Kızıl Muhafızları suçlama emri de Devlet Konseyi genel sekreteri tarafından revize edildikten sonra yayınlandı.

Kötü sınıf geçmişi Pekin sakinlerinin çıkartılmasını takiben, kırsal bölgelerde de kötü sınıf unsurlarının yeniden cezalandırılmasına başlandı. 26 Ağustos, 1966'da Xie Fuzhi'nin bir konuşması çalışma toplantısı sırasında Daxing Polis Bürosuna iletildi. Xie, tavsiye ve bilgi sağlayarak, baskınlarda yardımcı olarak Kızıl muhafızların "beş kara sınıf" (toprak ağaları, zengin köylüler, muhalifler, kötü unsurlar ve sağcılar) ın evlerini aramakta onlara yardımcı olmalarını emretti. Rezil Daxing Katliamı [8] polis departmanının direk talimatı sonucu

meydana geldi; düzenleyenler polis departmanının direktörü ve ÇKP sekreteriydi ve katiller genelde çocukları bile bağışlamayan militan grubuydu.

Benzeri katliamlar sırasında “iyi davranış”ları için ÇKP’ye kabul edildiler. Guangxi Bölgesi için tam olmayan istatistiklere göre öldürme olaylarına yaklaşık 50,000 ÇKP üyesi karıştı. Bunların arasında 9,000’den fazlası birini öldürdükten hemen sonra Partiye kabul edildi, 20,000’den fazlası Partiye kabul edildikten sonra cinayet işledi ve 19,000’den fazla Partinin diğer üyeleri de bir şekilde öldürme olaylarına karıştı.

Kültür Devrimi sırasında sınıf teorisi dövme olaylarına da uygulanmaktaydı. Eğer iyi tarafından dövüldüyse kötü onu hak ediyordu. Bir kötünün diğer kötüyü dövmesi şerefli bir şeydi. Eğer bir iyi başka bir iyiyi dövmüşse bu bir yanlış anlamaydı. Mao tarafından icat edilen bu teori isyancı hareket içinde geniş çapta yayıldı. Sınıf mücadelesinin düşmanları kendilerine karşı yapılan şiddeti hak ettiler mantığını takiben şiddet ve katliam çok yaygın hal aldı.

1967 senesinin 13 Ağustos ile 7 Ekim tarihleri arasında Hunan bölgesinin Dao eyaletindeki militan grubu “Xiangjiang Rüzgar ve Yıldırım” kuruluşunun ve “beş kara sınıf” üyelerini katlettiler. Katliam 66 gün sürdü; 10 bölgede 36 halk komününün 468 idari köyünde 2,778 evde 4,519’dan fazla insan öldürüldü. 10 eyaletten teşekkül eden hükümet idaresindeki tüm bölgede toplam 9,093 kişi öldürüldü, bunlardan %38’i “beş kara sınıflar” ve %44’ü çocuklardı. Öldürülen en yaşlı kişi 78 yaşında ve en küçüğü ise sadece 10 günlüktü.

Bu küçük bölge sadece Kültür Devrimi sırasındaki şiddetin bir örneğidir. 1968 yılının başlarında “ihtilal komitesinin” kurulmasından sonra İç Moğolistan’da sınıf temizliği ve uydurma “İç Moğolistan Halk İhtilal Partisi” 350,000’den fazla insan öldürdü. 1968 yılında Guangxi Bölgesinde on binlerce insan isyancı partizan “422” kuruluşunun katliamına katıldı ve 110,000’den fazla insan öldürüldü.

Bu örnekler göstermiştir ki, Kültür Devrimi sırasında yaşanan vahşet cinayetleri vatandaşları cezalandırmak ve öldürmek için şiddeti cesaretlendiren ve kullanan ÇKP liderlerinin direk teşviki ve talimatı altında olmuştur. Cinayetlerin talimatını verme ve yerine getirme işine direk olarak karışan bu katiller çoğunlukla askeriye, polis, silahlı militan ve Partinin ve Gençlik Kolunun önemli üyelerindendi.

Eğer Arazi Reformu sırasında ÇKP arazi elde etmek amacıyla toprak ağalarını atmak için köylüleri kullandıysa, Sanayi ve Ticaret Reformu sırasında ÇKP varlıkları kazanmak amacıyla kapitalistleri devirmek için işçi sınıfını kullandıysa ve Anti Sağ Hareketi ile ÇKP karşıt fikre sahip olan bütün entellektüelleri bertaraf ettiyse, Kültür Devrimi sırasındaki bütün bu cinayetlerin amacı neydi? ÇKP bir grubu diğerini öldürmek için kullandı ve hiçbir sınıfa güvenilmedi. İşçiler yada köylü bile olsanız ki, geçmişte bu ikisi de Partinin güvendiği iki sınıftı, eğer fikirleriniz Partinin fikirlerinden farklı ise hayatınız tehlikedeydi. Sonuç bunlar ne içindi?

Amaç, Komünizmi sadece devleti değil, her bireyin aklını kontrol eden tüm ülkede baskın tek din olarak tesis etmektir.

Kültür Devrimi ÇKP’ni ve Mao Zedong’un kült kişiliğini en üst zirvesine getirdi. Mao’nun teorisi herşeyi zorlamak için kullanılmalıydı ve bir kişinin vizyonu onlarca milyon insanın akıllarına gömülmeliydi. Kültür Devriminin bir bakıma emsali görülmemiştir ve asla

tekrarlanamaz, ne yapılamayacağını maksatlı olarak belirtmemiştir. Onun yerine Parti şunu ısrarla ifade etmiştir “ne yapılabilir ve nasıl yapılabilir. Bu sınırlar dışındaki hiçbir şey yapılamaz ve düşünülemez bile”.

Kültür Devrimi sırasında ülkede herkes bir dinsel ritüel yerine getirdi: “sabahları Partiden talimat al ve akşamları Partiye rapor ver”, Başkan Mao’yu günde birkaç defa selamla, ona sonsuz uzun ömürler dile ve her gün sabah akşam politik dualar oku. Hemen hemen her okumuş insan kendi kendini eleştiren rapor yazma tecrübesini edindi. Aşağıdaki gibi Mao’nun söyledikleri sıklıkla ezberden nakledildi. “Aklınızdan geçen her bencil düşünceye karşı şiddetle mücadele edin.” “Anlasanız da anlamasanız da talimatları yerine getirin; bunları yaparken anlayışınızı derinleştirin”.

Sadece bir “Tanrı” (Mao)’ya tapınma izni verildi; sadece bir kitabın (Mao’nun öğretileri) okunmasına müsaade edildi. “Tanrı-yaratma” işlemi o derece ilerledi ki, insanlar Mao’nun bir sözünü tekrar etmeden veya ona saygı ifadesinde bulunmadan kantinlerden yiyecek alamaz oldular. Alışveriş sırasında, otobüste veya telefon konuşması yaparken bile ilgisi olmadığı halde insanın Mao’nun sözlerinden birini tekrarlaması gerekiyordu. Bu tapınma törenlerinde insanlar ya fanatik ya da inançsız oluyorlardı ve her iki durumda da komünist hayaletinin kontrolü altındaydılar. Yalan üretme, yalana hoşgörü ve yalanlara itimat Çin insanının yaşam biçimi olmuştu.

VII. Reform ve Açılma—Şiddetin Zaman İçinde Gelişmesi

Kültür Devrimi kanın aktığı, cinayetlerin, kederlerin, vicdan yok oluşunun ve doğru ile yanlışın karıştığı bir dönemdi. Kültür Devriminden sonra ÇKP liderliği 20 senede altı defa el değiştirdiğinden bayrağını sıkça değiştirdi. Özel mülkiyet Çin’e geri döndü, şehirler ve kırsal bölgeler arasındaki hayat şartlarındaki eşitsizlik arttı, terk edilmiş alan süratle genişledi, nehir suyu kurudu, uyuşturucu kullanımı ve fahişelik arttı. ÇKP’nin mücadele ettiği tüm “suçlara” tekrar izin verildi.

ÇKP’nin zalim kalbi, çarpık yapısı, kötü hareketleri ve ülkeyi mahvetme kabiliyeti arttı. 1989 yılında Tiananmen Katliamı sırasında Parti, Tiananmen Meydanındaki protestocu öğrencileri öldürmek için orduyu ve tankları seferber etti. Falun Gong uygulayıcılarına karşı yapılan zalim cezalandırma ise daha da kötüydü. Ekim 2004’de ise köylülerden arazi almak için, Shanxi Bölgesindeki Yulin Şehrinde 50 köylüyü tutuklamak ve vurmak için 1,600’den fazla asayiş polisini seferber etti. Çin hükümetinin politik kontrolü ÇKP’nin kavga ve şiddet felsefesine dayanmaya devam etmektedir. Geçmişten tek farkı Partinin daha fazla aldatıcı olmasıdır.

Kanun Koyma: ÇKP insanlar arasında anlaşmazlık yaratmayı asla durdurmamış. Çok sayıda vatandaşı muhalif, anti-sosyalist, kötü unsurlar ve şeytani kült üyeleri olmakla suçladılar ve cezalandırdılar. ÇKP’nin totaliter yapısı diğer bütün sivil gruplar ve kuruluşlar ile ters düşmeye devam etmektedir. “Düzeni korumak ve toplumu dengede tutmak” adına Parti, anayasaları, kanunları ve tüzükleri sürekli değiştirdi ve hükümet ile aynı fikirde olmayan herkesi muhalif olarak cezalandırdı.

Temmuz 1999’da Jiang Zemin Politbüro üyelerinin çoğunun arzularına rağmen Falun Gong’u üç ay içinde bertaraf etmek için kişisel bir karar aldı; iftira ve yalan tüm ülkeyi süratle sardı.

Jiang Zemin Fransız gazetesi La Figaro'ya yaptığı bir röportajda Falun Gong'u "kötü ruhlu kült" olarak itham ettikten sonra, ülkedeki herkesi Falun Gong'a karşı olmaya zorlayan makaleleri süratle yayımlayarak Çin resmi propagandasını başlattı. Ulusal Halk Kongresi kötü kültürler ile baş eden tanımlanamayan bir "karar" çıkartmaya zorlandı; hemen bundan sonra Yüksek Halk Mahkemesi ve Yüksek Halk Temsilciliği birlikte bir karar "açıklaması" yayınladı.

22 Temmuz 1999'da Xinhua Basın Ajansı, Jiang'ın Falun Gong'a karşı başlattığı hareketi ÇKP'nin Organizasyon Bölümü ve Propoganda Departmanı liderleri tarafından kamuya açık olarak yapılan destekleyici konuşmalarını yayınladı. Çin halkı bu zulmün içine karıştı, çünkü bu Parti tarafından verilen bir karardı. Onlar sadece emirlere boyun eğebilir ve itiraz etmeye cesaret edemezler.

Beş sene içinde hükümet Falung Gong'u cezalandırmak için ülkenin mali kaynaklarının dörtte birini kullandı. Ülkede herkes bir testi geçmek zorundaydı; Falun Gong uygulamalarını kabul eden fakat bunu bırakmayı reddeden insanların çoğu işlerini kaybetti; bazıları ağır işçiliğe mahkûm oldu. Falun Gong uygulayıcıları hiçbir kanuna karşı gelmedi, ülkelerine ihanet etmedi veya hükümete muhalif olmadı; onlar sadece "Doğruluk, Merhamet ve Hoşgörü" ye inandılar. Buna rağmen yüz binlerce insan hapse atıldı. ÇKP bilgi ifşa edilmemesi için sıkı bir blokaj uygularken 1,100'den fazla insanın işkenceyle öldürüldüğü aileleri tarafından teyit edildi; ölümlerin gerçek sayısı çok daha fazladır.

Haber Raporları: 15 Ekim 2004'de Hong Kong merkezli Wenweipao Çin'in 20'inci uydusunun dünyaya döndüğünü, Sichuan Bölgesinin Dayin Eyaletinde bulunan Penglai kasabasındaki Huo Jiyu'nun evine düştüğünü ve yerle bir ettiğini rapor etti. Rapor, Dayin Eyaleti hükümet büro direktörü Ai Yuqing'in "siyah kütle"nin uydu olduğunun teyit edildiğini söylemesini aynen ifade etti. Ai kendisi uydu kurtarma projesinin çalışma alanı direktör yardımcısıydı. Ancak, Xinhua Haber sadece uydunun kurtarılma zamanını rapor etti, bunun Çin tarafından kurtarılan 20'inci bilimsel ve teknik deneysel uydu olduğunu belirtti. Xinhua Haber uydunun bir evi yıktığı hakkında hiçbir şey söylemedi. Bu, parti tarafından verilen talimatlar doğrultusunda Çin haber medyasının sadece iyi haberleri rapor etme ve kötü haberlerin üstünü kapama uygulamasının tipik bir örneğidir.

Gazetelerde ve televizyonda yayınlanan yalanlar ve iftiraların ÇKP politikalarının geçmişteki tüm politik hareketlerinin icra edilmesinde büyük yardımı olmuştur. Partinin emri ülkedeki medya tarafından anında yerine getirilirdi. Parti anti-sağcı hareketi başlatmak istediğinde Çin'in her tarafındaki medya tek bir ses halinde sağcıların suçlarını rapor etti. Parti halkın komünlerini tesis etmek istediğinde ülkedeki her gazete halkın komünlerinin üstünlüğüne övgü düzmeğe başladı. Falun Gong'a zulüm edilmesinin birinci ayında tüm televizyon ve radyo istasyonları halkın beynini yıkamak için en çok seyredilen saatlerde Falun Gong'a sürekli olarak iftira attılar. O zamandan beri Jiang, Falun Gong hakkında iftiralar ve yalanlar yaratmak ve yaymak için sürekli tüm medyayı kullandı. Buna Falun Gong taraftarlarının cinayet işledikleri ve intihar ettikleri hakkında yanlış haberleri rapor ederek Falun Gong'a karşı ülke çapında nefret uyandırmak gayreti de dahildir. Böyle yanıltıcı rapor vermeye bir örnek ise NGO Uluslararası Eğitim Geliştirme tarafından hükümetin halkı aldatmak için düzenlediği bir hareket olarak eleştirdiği, sahneye konan "Tiananmen Kendini-Kurban etme" olayıdır. Son beş sene içinde hiçbir ana kara Çin gazetesi veya TV istasyonu Falun Gong hakkında doğruları rapor etmedi.

Çin halkı doğru olmayan haber raporlarına alışkındır. Xinhua Haber Ajansının yüksek seviyedeki bir muhabiri bir defasında şöyle demişti, “Xinhua raporuna nasıl güvenebilirsin?” İnsanlar Çin haber ajanslarını Partinin köpeği olarak bile tarif ettiler. Bir halk şarkısı şöyle ifade etmektedir: “O, Parti tarafından yetiştirilen bir köpektir, Partinin kapısını korumaktadır. Partinin ısırmasını istediklerini ısırır ve Parti ne kadar çok isterse o kadar ısırır .”

Eğitim: Çin’de eğitim insanları kontrol etmek için bir başka alet haline geldi. Eğitimin esas amacı entellektüelleri hem bilgi hem de doğru karar verebilme yeteneğine sahip olarak geliştirmektir. Bilgi malumatın, verinin ve tarihsel olayların anlaşılmasına atıfta bulunur; karar verebilme yeteneği ise analiz edebilme, araştırma, eleştirme ve bu bilgilerin çoğaltılması işlemine atıfta bulunur – ruhsal gelişme işlemi. Doğru karar verebilmeden bilgi sahibi olanlara kitap kurdu denir, sosyal vicdanı olan gerçek entellektüeller değildirler. Bundan dolayı Çin tarihinde sadece bilgi sahibi olanlar değil, doğru karar verebilen entellektüeller en çok saygı duyulanlardır. Ancak, ÇKP’nin kontrolünde Çin bilgi sahibi olan fakat hüküm veremeyen veya karar verme işlemine cesaret edemeyen entellektüeller ile doldu. Okullardaki eğitim Partinin onların yapmalarını istemediği şeyleri öğrencilere yapmamalarını öğretmeye odaklandı. Son yıllarda bütün okullar politikayı ve ÇKP tarihini birleştirilmiş okul kitapları ile öğretmeye başladı. Öğretmenler metnin içeriğine inanmadılar, fakat Parti “disiplini” tarafından kendi istekleri olmamasına rağmen öğretmeye zorlandılar. Öğrenciler metne veya öğretmenlerine inanmadılar, fakat imtihanlarını geçmek için metindeki her şeyi hatırlamak zorundaydılar. Yakın zamanlarda Falun Gong hakkında sorular kolejler ve liseler için ara ve giriş imtihanlarına dahil edildi. Standart cevapları bilmeyen öğrenciler iyi kolejlere ve liselere girmek için yeterli yüksek notları alamazlar. Eğer bir öğrenci gerçeği söylemeye cesaret ederse derhal okuldan kovulur ve resmi bir eğitim alma şansını kaybeder.

Kamu eğitim sisteminde, gazetelerin ve hükümet dokümanlarının etkisinden dolayı, Mao’nun şu sözü “Düşmanın itiraz ettiğini biz desteklemeliyiz ve düşmanın desteklediğine biz karşı koymalıyız” gibi bir çok deyişler ve deyimler gerçek gibi yayıldı. Bunun olumsuz etkisi çok geniştir: merhamet duygusunu yok ederek, barış ve uyum içinde yaşamının ahlaki ilkelerini ortadan kaldırarak insanların kalbini zehirledi.

2004 yılında Çin Bilgi Merkezi Çin Sina Net tarafından yapılan bir araştırmayı analiz etti ve sonuçlar Çin gençliğinin yüzde 82.6’sının savaş sırasında kadın, çocuk ve esirlerin istismar edilebileceğini onayladığını göstermektedir. Bu sonuç şok edicidir. Fakat Çin halkının akıl yapısını ve bilhassa merhametli yönetimin geleneksel kültürel kavramı veya herkes tarafından kabul edilen insanlık fikrinin temel anlayışından yoksun genç neslin yapısını yansıtmaktadır.

11 Eylül 2004’de Suzhou Şehrinde bir adam delice 28 çocuğu bıçak ile kesti. Aynı ayın 20’sinde Shandong Bölgesinde bir adam 25 ilkokul öğrencisini bıçakla yaraladı. Bazı ilkokul öğretmenleri okul için para toplanması amacıyla öğrencileri havai fişek yapmaya zorladı ve öğrencilerin öldüğü bir patlamayla sonuçlandı.

Politikaların Uygulanması: ÇKP liderleri politikalarının uygulanmasını sağlamak için genelde tehdit ve zorlamayı kullandılar. Kullandıkları metotlardan biri politik slogandı. Uzun zaman ÇKP, birinin politik kazanımlarını değerlendirmek için kriter olarak asılan bir çok sloganı kullandı. Kültür Devrimi sırasında Pekin bir gecede posterlerden bir “kıızıl deniz” oldu, her yerde “Parti içinde kapitalist yöneticilere yer yok” sloganları vardı. Kırsal kesimde, ironik olarak, sloganlar daha kısaydı “İktidardaki partiye son” gibi.

Son zamanlarda Orman Kanununu geliştirmek için Orman Devlet Bürosu ve onun bütün istasyonları ve orman koruma ofisleri standart miktarda sloganların konmasını emretti. Miktarı eriğilmemesi görevin yerine getirilmediği şeklinde kabul edilecekti. Bunun sonucu olarak, yerel hükümet ofisleri “Kim dağları yakarsa hapse girer” dahil olmak üzere büyük miktarda sloganlar yerleştirdi. Son yıllarda doğum kontrol idaresinde “Eğer bir kişi kanunu ihlal ederse tüm köy sterilize edilecektir”, “Bir bebek daha olacağına bir mezar daha olsun” veya “Eğer gerektiği gibi vakestomi olmamışsa evi yıkılacaktır”; “eğer gerektiği gibi kürtaj olmamışsa, inekleri ve pirinç tarlası elinden alınacaktır” gibi çok daha korkutucu sloganlar olmuştur. “Eğer vergilerini bugün demezsen yarın hapiste uyursun” gibi insan haklarını ve anayasayı ihlal eden başka sloganlar da mevcuttu.

Bir slogan temelde reklam yapmanın bir yoludur, fakat daha direk ve tekrar edici şekilde. Bundan dolayı Çin hükümeti politik fikirleri, inançları ve konuları ilerletmek için sıklıkla sloganları kullanmaktadır. Politik sloganlar aynı zamanda hükümetin halkıyla konuştuğu kelimeler olarak düşünülebilir. Ancak, ÇKP'nin politika-ilerletme sloganlarında şiddet ve zulüm eğilimini hissetmek zor değildir.

VIII. Tüm lkenin Beynini Yıkı ve Onu “Akıl Hapishanesine” Çevir

ÇKP'nin zulüm yönetimini sürdürmek için kullandığı en etkili silah onun kontrol sistemidir. Çok iyi organize olmuş bir şekilde ÇKP vatandaşlarının her biri üzerinde boyun eğme fikrini zorlamaktadır. Doğal olarak kendilerine bahşedilmiş olan insan haklarından insanları yoksun bırakmak için sistematik olarak bir yöntem organize ettikçe Partinin kendi ile çelişkili olması veya devamlı politikalarını değiştirmesi önemli değildir. Hükümetin kolları her zaman her yerdedir. Kırsal kesimde yada şehir alanlarında olsun vatandaşlar sözde sokak veya kasaba komiteleri ile yönetilmektedir. Son yıllara kadar evlenmek, boşanmak ve çocuk sahibi olmak, bütün bunlar için bu komitelerin onayına gereksinim vardı. Partinin ideolojisi, düşünme tarzı, organizasyonları, sosyal yapısı, propaganda mekanizması ve idari sistemleri sadece onun diktatörce amaçlarına hizmet etmektedirler. Hükümet sistemleri vasıtasıyla Parti her bireyin düşüncelerini ve hareketlerini kontrol etmek için çaba göstermektedir.

ÇKP'nin halkını bu kadar merhametsizce kontrol etmesi uyguladığı fiziksel işkence ile sınırlı değildir. Parti aynı zamanda insanları bağımsız düşünme kabiliyetini kaybetmelerine zorlamaktadır ve onları konuşmaya cesaret etmeyen, kendi kabuğuna çekilmiş korkaklara dönüştürmektedir. ÇKP iktidarının hedefi vatandaşlarının her birinin beynini yıkamaktır ve böylece onlar ÇKP gibi düşünür, konuşur ve onun dediğini yapar.

şöyle bir deyiş vardır; “Parti politikası ay gibidir, her 15 günde bir değişir”. Parti, politikasını ne kadar sık değiştirirse değiştirsın ülkede herkesin onları yakından takip etmesi gerekir. Diğerlerine saldırmak için bir vasıta olarak kullanıldığında Partiye kuvvetini takdir ettiği için teşekkür etmelisin; acı duyduğunda ÇKP'ne “sana bir ders verdiği” için teşekkür etmelisin; yanlışlıkla aleyhte bir davranışa maruz kalmışsan ve ÇKP sana daha sonra hakkını iade etmişse ÇKP'ne cömert, açık fikirli olduğu için ve hatalarını dzeltebildiği için teşekkür etmelisin. ÇKP zulmn sürekli baskılar ve onları düzeltmeler ile sürdürmektedir.

55 yıllık zulümden sonra ÇKP ulusun aklını hapsetti ve onun tarafından müsaade edilen mesafede tutuldu. Bir kişinin bu sınırın dışında düşünmesi bir suç olarak kabul edilmektedir. Devamlı tekrar eden kavgalardan sonra aptallık akıllı bir davranış olarak övülmektedir;

korkak olmak hayatta kalmanın bir yoludur. Bilgi alış verişinin esas akışı olarak İnternetli bir modern toplumda ÇKP halkına iç disiplin göstermesini ve dışardan haber okumalarını veya websitelerine “insan hakları” ve “demokrasi” gibi anahtar kelimeleri girmemelerini bile söylemektedir.

ÇKP'nin halkının beynini yıkama hareketi anlamsız, vahşi ve alçakçadır, fakat aynı zamanda her zaman her yerde mevcuttur. Çin toplumunun ilkelerini ve ahlaki değerlerini bozdu ve ulusun tavrısal standartlarını ve hayat biçimini tamamen değiştirdi. Tüm “ÇKP dini” kuşatması ile Çin'i yönetmek için tam yetkisini kuvvetlendirmek amacıyla ÇKP sürekli olarak akli ve fiziksel işkenceyi kullanmaktadır.

Sonuç

Neden ÇKP iktidarını muhafaza etmek için sürekli mücadele etmek zorundadır? Neden ÇKP hayat var oldukça çekişmenin sonsuz olacağına inanmaktadır? Hedefini elde etmek için ÇKP insanları öldürmekte veya ekolojik çevreyi mahvetmekte tereddüt etmez ve aynı zamanda ÇKP'nin çiftçilerin çoğunluğunun ve şehirde yaşayan bir çok vatandaşın yoksulluk içinde yaşaması da umurunda değildir.

ÇKP sonsuz çekişme içine Komünizmin ideolojisi için mi girmektedir? Cevap “Hayırdır”. Komünist partisinin ilkelerinden biri ÇKP iktidara geldiğinde yapmayı denediği özel mülkiyet kavramını ortadan kaldırmaktır. ÇKP özel mülkiyetin kötülüğün temeli olduğuna inandı. Ancak, 1980'deki ekonomik reformdan sonra özel mülkiyete Çin'de tekrar müsaade edildi ve Anayasa ile korundu. ÇKP yalanlarına bir bakarsak insanlar açıkça göreceklerdir ki, 55 yıllık yönetiminde ÇKP mülkiyet dağılımı dramasını sadece sahneye koydu. Böyle birkaç dağılımdan sonra ÇKP başkalarının sermayesini kendi özel mülkiyetine dönüştürdü.

ÇKP kendisinin “işçi sınıfının öncüsü” olduğunu iddia etmektedir. Görevi kapitalist sınıfı ortadan kaldırmaktır. Ancak, ÇKP kararnameleleri şimdi kapitalistlere Partiye katılmalarına su götürmez bir şekilde izin vermektedir. ÇKP üyeleri artık Partiye ve Komünizme inanmamaktadır ve ÇKP'nin var oluşu haklılığını kaybetmiştir. Komünist partisinden geriye kalan sadece sözde muhteviyatının boş kabuğudur.

Uzun vadeli mücadele ÇKP üyelerini yolsuzluktan uzak tutmak için miydi? Hayır. ÇKP'nin iktidarda olmasından 55 sene sonra yolsuzluk, zimmet, kanunsuz hareketler, ülkeye ve halka zarar veren faaliyetler hala tüm ülke boyutunda ÇKP memurları arasında geniş çapta yaygındır. Son yıllarda Çin'deki yaklaşık toplam 20 milyon parti üyesi arasından sekiz milyonu yolsuzlukla ilgili suçlardan dolayı yargılandı ve cezalandırıldı. Her yıl yaklaşık bir milyon insan, haklarında araştırma yapılamayan parti üyelerini daha yüksek mercilere şikayette bulunmaktadır. 2004'ün Ocak ayından Eylül ayna kadar Çin Kambiyo Bürosu 35 bankada ve 41 şirkette kanun dışı yabancı para aklaması durumlarını araştırdı ve 120 milyon USD değerinde illegal işlem buldu. Son yıllardaki istatistiklere göre en aşağı 4,000 ÇKP memuru zimmetine geçirdikleri paralarla Çin'den kaçtı ve devletten çaldıkları paraların toplamı 10 milyarlarca U.S doları bulmaktadır.

Mücadeleler insanların eğitimini ve vicdanını geliştirmeyi ve onların ulusal meseleler ile ilgilenmelerini mi hedefliyordu? Cevap belirgin bir şekilde “Hayırdır”. Günümüzde Çin'de maddiyat peşinde koşmalar öne çıkmıştır ve insanlar geleneksel haysiyet ve namus kavramını

kaybetmektedir. İnsanların akrabalarını aldatmaları ve arkadaşlarını dolandırmaları çok normal hale gelmiştir. İnsan Hakları veya Falun Gong'a yapılan zulümler gibi önemli konular hakkında bir çok Çinli ya ilgisizdir ya da konuşmayı reddetmektedir. Bir kişinin düşündüklerini kendisine saklaması ve gerçeği konuşmamayı tercih etmesi Çin'de temel bir hayatta kalma becerisi haline gelmiştir. Bunun yanında ÇKP devamlı olarak bir çok fırsatta insanların milli duygularını harekete geçirmiştir. Örneğin, ÇKP, Çin halkını Amerikan elçiliğine taş atmaları ve Amerikan bayraklarını yakmaları için organize edebilir. Çin halkı itaat eden bir kitle veya vahşi bir topluluk olarak muamele gördüler, fakat asla insan hakları garanti altına alınmış vatandaşlar olarak kabul edilmediler. Kültürel gelişme insanların vicdanlarını harekete geçirmek için dayanaktır. Konfüçyüs ve Mençius'un ahlaki ilkeleri binlerce yıldır ahlaki standartlar ve ilkeler tesis etti. "Eğer bütün bu [ahlaki] ilkeler terkedilirse, insanların yolundan gideceği hiçbir kanun olmaz ve iyi ile kötüyü ayırt edemezler. Yönlerini kaybederler....Tao parçalanır." [9]

ÇKP'nin sınıf mücadelesinin amacı Çin halkını kontrol etmek için partinin ideolojisini kullanarak kendini Çin'deki tek hükümler partisi ve din olarak sağlam bir şekilde tesis edebileceği, kaosu sürekli olarak yaratmaktır. Hükümet kuruluşları, askeriye, basın ve medya ÇKP'nin zalim diktatörlüğünü uygulaması için kullanılan araçlardır. ÇKP, Çin'e tedavisi mümkün olmayan hastalıklar getirdikten sonra, kendisi yok olmanın eşiğindedir ve çökmesi kaçınılmazdır.

Bazı insanlar eğer ÇKP parçalanırsa ülke kaosa girer diye endişe etmektedirler. Çin'i yönetmekte ÇKP'nin rolünü kim üstlenecek? Çin'in 5,000 yıllık tarihinde sadece 55 yıllık ÇKP hükümlerliği geçen bir bulut kadar kısadır. Ancak maalesef bu 55 yıllık kısa dönemde ÇKP geleneksel inançları ve standartları parçaladı; geleneksel ahlaki ilkeleri ve sosyal yapıları mahvetti; insanlar arasındaki şevkat ve sevgiyi, kavga ve nefrete dönüştürdü; ve cennet, dünya ve doğaya olan saygıyı "insanların fethetme doğasının" kibri ile değiştirdi. Yıkım üstüne yıkım faaliyetlerinden sonra Parti sosyal, ahlaki ve ekolojik sistemleri yerle bir etti ve Çin ulusunu derin bir kriz içinde bıraktı.

Çin tarihinde her merhametli lider insanları sevmeyi, beslemeyi ve eğitmeyi hükümetin görevleri olarak gördü. İnsan yapısı iyiliği arzu eder ve hükümetin rolü bu doğal insani kapasiteyi ortaya çıkartmaktır. Mençius şöyle demiştir, "İnsanların yapısı şudur: devamlı destek imkanlarına sahip olanlar devamlı kalplere sahip olurlar, fakat sabit imkanları olmayanların sürekli kalpleri de yoktur". [10] Zenginlik olmadan eğitim etkisiz olmuştur; insanlar için hiç sevgisi olmayan fakat masumları öldürmüş olan zalim liderler Çin halkı tarafından nefret edilmiştir.

5000 yıllık Çin tarihinde İmparator Yao ve İmparator Shun, Zhou Hanedanlığından İmparator Wen ve İmparator Wu, Han Hanedanlığında İmparator Wen ve İmparator Jing, Tang Hanedanlığında İmparator Tang Taizong ve Qing Hanedanlığında İmparator Kangxi ve İmparator Qianlong gibi bir çok şevkatli lider olmuştur. Bu Hanedanlıklarda yaşanan zenginlik liderlerin cennetten çıkan Tao'yu uygulamaları, ılımlılık doktrinini takip etmeleri ve barış ve istikrar arzu etmeleri sonucudur. Şevkatli bir liderin özellikleri insanların iyi hasletlerini ve kapasitelerini kullanmak, farklı düşüncelere açık olmak, adaleti ve barışı geliştirmek ve insanlara ihtiyaçları olanları vermektir. Bu şekilde vatandaşlar kanunlara itaat ederler, bağlılık duygusunu muhafaza ederler, mesut olarak yaşarlar ve verimli çalışırlar.

Dünya işlerine bakıldığında bir ulusun yükselmesi ve düşmesinin sebepleri olduğunu bildiğimiz halde bir devletin zenginleşeceğini veya ortadan kaybolacağını kimin belirlediğini

çok sık sorarız. ÇKP gittiğinde Çin'e barışın ve uyumun geri geleceğini umut edebiliriz. İnsanlar tekrar doğruyu düşünen, merhametli, mütevazı ve hoşgörülü olacak, ülke tekrar insanların temel ihtiyaçları ile ilgilenecek ve tüm işler zenginleşecektir.

Notlar :

- [1] “Yiyecekler ve eşyaların kriminolojisi”, *İlk Han Hanedanlığın Tarihi (Han Shu)*. “Cennetin altındaki herkes” ifadesinde Çin imparatorlarına gönderme yapılır.
- [2] Qian Bocheng, *Doğu Kültürü*, dördüncü baskı, 2000.
- [3] Gao Gang ve Rao Shushi her ikisi de Merkezi Komitenin üyeleri idi. 1954'teki başarısız bir hareketten sonra, Partiyi bölmeye çalışmakla suçlanarak Partiden çıkarıldılar. Hu Feng, bilgin ve edebi eleştirmen, ÇKP içinde politik edebiyata karşı çıktı. 1955 yılında partiden çıkarıldı ve 14 yıl hapis cezası verildi. 1951 ve 1952 de ÇKP'nin başlattığı “Üç Anti Kampanya” ve “Beş Anti Kampanya” olarak geçen hareketlerin amacı, Parti, hükümet ve ordu içindeki bozulmaları ortadan kaldırmaktı.
- [4] Lu Xun or Lu Hsün (September 25, 1881 – October 19, 1936) Çin edebiyatında modern anadilin (Baihua) kurucusu olarak bilinir. Ünlü bir çevirmendi. Lu, sol görüşe sahip bir yazar olarak Çin edebiyat tarihinde önemli bir rol oynadı. Onun kitapları Çin gençliğini büyük ölçüde etkiledi. Sendai şehrinde tıbbi çalışmalarını bitirip 1909'dan Japonya'dan Çin'e döndü. Ve Pekin Üniversitesinde okutman oldu ve yazmaya başladı.
- [5] Yeşim İmparatoru ve Ejderha Kral mitolojik Çin figürleridir. Yeşim İmparatoru, Resmi olmayan kaynaklara göre çok yüce ve yaşlı bir mitolojik karakter, çocuklar ve sıradan insanlar tarafından Cennetteki Dede olarak adlandırılır. Çin Daoist inanışa göre tüm tanrılar içinde en önemlisi ve cennetin yöneticisidir. Erderha Kral dört denizin Tanrısal yöneticisidir. Her deniz kendi Ejderha Kralının belirlediği kurallara uygun olarak yönetilir. Ejderha Kral kristal sarayda yaşar, karides askerler ve yengeç generaller tarafından korunur. Ejderha Kral sudaki yaşamı yönetmekten başka bulutları ve yağmurları da idare eder. Doğu Denizinin Ejderha Kralı'nın en büyük bölgeye sahip olduğu söylenir.
- [6] Peng Dehuai (1898-1974): Komünist Çin generali ve politik liderlerinden. Peng, Kore savaşının başkomutanıydı, Merkez Konsey başkan yardımcısı, Politbüro üyesi ve 1954-1959 yılları arasında Savunma Bakanı. 1959 yılında Lushan'da yapılan ÇKP toplantısında Mao'nun Solcu görüşlerine karşı çıktığı için resmen görevinden atıldı.
- [7] Zhao Gao (doğumu bilinmemekte, ölümü İ.Ö.210): Qin Hanedanlığı döneminde baş hadım. İ.Ö. 210'da İmparator Qin Shi Huang'nın ölümünden sonra, Zhao Gao, Başbakan Li Si ve imparatorun ikinci oğlu Hu Hai sahte bir vasiyet düzenlediler. Bu sahte vasiyetle Hu Hai yeni imparator oldu. Ve asıl Veliht Prens Fu Su'ya intihar emri verdi. Zamanla Zhao Gao ve Hu Hai arasında çatışmalar büyüdü. Zhao, günün birinde saraya bir geyik getirir ve tüm liderlerin önünde bu geyiğin bir at olduğunu söyler. Bu liderlerin bir kısmı şiddetle geyiğin at olmadığını ısrar ederken, bir kısım lider at olduğunu doğrular. Zhao Gao, kendisine itiraz eden liderlerin hepsini öldürüp, yerlerine söylediğine itaat eden kişileri yerleştirdi.
- [8] Daxing Katliamı Parti liderlerinin Ağustos 1966'da Saygıdeğer Pekin talimatı vermesi sonucu meydana geldi. Kamu Güvenlik Bakanı Xie Fuzhi'nin Kamu Güvenlik Bürosuna iletilen konuşmasında Kızıl Muhafızlara, “beş kara sınıf”ın evlerini aramakta, baskınlarda, tavsiye ve bilgi sağlayarak, yardımcı olunmasını emretti. Bu konuşmadan kısa bir süre sonra Daxing Polis Bürosunda Daimi Komisyon oluşturuldu. Daxing Polis Bürosu hemen harekete geçti ve düzenlediği bir toplantıda “Beş kara sınıfı” yok etmek için Daxing ilçesindeki halkı kışkırtmak için bir plan oluşturdu.

- [9] Kang Youwei, *Politik Yazılar Koleksiyonu*'ndan (1981). Zhonghua Zhuju. Kang Youwei (1858-1927) Qing Hanedanlığının önemli reformistlerinden biridir.
- [10] *Mencius*'tan.